

Věk církve Tyatirské

1 Nuže, dnes večer jsme... právě když se chystáme zabývat se tímto velkým obdobím církve... Jenom doufám, že náš Pán na nás vyleje svého Ducha... a požehná nám znovu. A my se nyní můžeme soustředit jenom na ty nejdůležitější otázky, protože v souvislosti s touto velkou událostí... která přichází, byli bychom zde týden. A včera večer jsme měli tak nádherný čas.

Nuže, právě než budeme číst Písmo, mohli bychom na několik okamžiků změnit polohu a povstat ke slovům modlitby.

Náš milostivý nebeský Otče, my přicházíme všichni v tom na vše postačujícím Jménu Pána Ježíše a víme, že jednoho dne On přijde. A snažíme se připravit srdce lidí k tomu, aby přijala toto velké zjevení, že Ty jsi živým Synem Božím - že nejsi mrtev, ale provždy živ, a že žiješ v naší církvi jako svědek Letnic, toho velkého období, kdy doba občerstvení přišla z přítomnosti Páně. Jsme tak rádi, že se můžeme těšit z těchto dob zde, po devatenácti stech letech.

2 A my, náš Otče, pokorně skláníme svoje hlavy na projev úcty k těmto velkým mužům těchto věků, k těm hvězdám, které jsi Ty držel v ruce, kteří - jak Ty jsi řekl - byli anděly církevních věků - ke kněžím. Jak Ti děkujeme za velkého svatého Pavla z Efezu. Jak Ti děkujeme za Ireneu, Bože, Ireneu, velkého Tvého služebníka; a za svatého Martina; a dnes večer za svatého Kolumba. Pane, jak Ti děkujeme za tyto muže.

Zjevení 13,11

3 Uprostřed temného romanizmu, pohanství, přicházejícího do církve, oni stáli statečně pro poselství a požehnání Letnic, mluvili jazyky a konali divy a zázraky, uzdravovali nemocné a křísili mrtvé. Mnoho z nich, Pane, bylo roztrháno a zabito a stalo se potravou Ivvů. Velké věci se děly. Země byla potřísněna krví spravedlivých. A, Otče - jejich krev volá dnes proti té ničemné, cizoložné církvi. Ty jsi řekl, jednou, když Ty jsi vylil -když anděl vylil na ně svoji misku hněvu, že krev každého mučedníka byla v ní nalezena.

Zjevení 14,15

4 Pane, pomoz nám, abychom zde nyní byli připraveni vstát, protože čas kvapí, když vidíme tuto dvourohou šelmu vstávat ze země, nikoliv z hustoty a z množství lidí.

5 Věříme, že ta hodina nyní je nedaleko, Otče, když se tyto církve sdružují a udělají obraz šelmy. A bude to hrozné, Pane, pro tu skupinu,

kteřá se nepřipojí. Přijde ten skutečný „bojkot“, ale v té hodině jsi slíbil vzít svou Církev. Pomoz nám, Pane.

⁶ Dříve, než spadla první kapka vody, Noe byl v korábu. Dříve, než oheň zachvátil Sodomu, Lot ušel pohromě. Otče, my věříme, že dříve, než atomová síla rozpráší tuto zemi na kousky, církev odejde. Jsme tak rádi, Pane. A my víme dnes večer, že bomby jsou zavěšeny v hangárech.

1. Tessalonicenským 4,16-17

⁷ A můžeme vzhlížet k nebi a vidět Syna člověka jak vstává z trůnu, aby se vydal k zemi za účelem vytržení své církve; my víme, že Jeho vzácné nohy se nedotknou této hříšné země v té době. Neboť když Rebeka jela na velbloudu a seskočila z velblouda, právě mezi... domem Abrahamovým, venku na poli potkala svého ženicha. Ó Bože!

⁸ A církev potká našeho Ženicha ve vzduchu. „Nebo my živí pozůstatení nepředejdeme těch, kteří zesnuli. Neboť trouba Boží zazní a mrtví v Kristu povstanou první a my budeme zachváćeni spolu s nimi, abychom se setkali s Pánem (v poli) v povětří a tak budeme vždycky s Ním.“

Ach, pomoz nám dnes večer, Pane. Dej sladkost našemu duchu a odejmi od nás všechnu hořkost a lhostejnost, abychom splynuli s Duchem Svátým. Nechť anděl Boží vládne dnes večer.

Pane, já nevím, co mám říci těmto lidem. Nyní znám dějiny a věci, které byly napsány o tom, co jsi Ty činil, ale je zapotřebí Tebe, abys vyložil budoucnost. Tedy se modlím, abys nám to Ty poskytl skrze Jméno Ježíše Krista. Amen.

⁹ Nyní se tedy obraťme ke knize Zjevení. A my jsme dnes večer v církevním období... čtvrtém církevním období, v Tyatiře - ve velkém církevním období, známém jako Temný věk.

¹⁰ Tato církev se počala v roce 606 a skončila v roce 1520. To je vše, co jsem mohl shromáždit... Mnoho učených lidí pokládá svatého Patrika za hvězdu... Každá... ze sedmi hvězd to bylo sedm andělů ze sedmi církevních věků. Seznámíme se zítra večer bezpochyby s Lutherem a potom s Wesleyem.

¹¹ Nevíme, kdo bude touto hvězdou tohoto Laodicejského církevního věku. Jsme nyní v tom období. To se počalo v roce 1906 na počátku Letnic. Ale bude zde anděl, který smete všechna dogmata a připraví církev na cestu domů. Nuže... někteří ovládnou ducha a povstanou se znameními a zázraky. Nuže, já se jen modlím, aby nám

Bůh pomohl, abychom to poznali.

12 Když to všechno prohlížím a srovnávám... Svatý Patrik byl velký chlapík. A podle dávných starých rukopisů svatý Patrik nebyl katolíkem. Protestoval proti katolické církvi. A během reformace oni vykopali to učení a dokázali, že svatý Patrik protestoval proti katolické církvi.

13 Svatý Patrik byl více méně organizátorem. On měl svoji vlastní školu. On jako první... Když byl unesen na mořském břehu, on i jeho dvě malé sestřičky, o nichž už potom nic neslyšel, byly asi odvezeny pryč, asi do Říma, a prodány do otroctví.

14 On byl také zajat a prodán do otroctví a bylo mu uloženo, aby pásł vepře. On vycvičil psy, aby se starali o vepře atd., aby přišli ihned, jak vepři zachrochtají a jiné pokyny, které dal psům. A to bylo posléze cestou k útěku na dně člunu, když jeho útěk kryli psi, až se dostal na moře. Později se dostal do svého rodného, půvabného ostrova Irska a shledal, že jeho matka i otec dosud žijí.

15 A svatý Patrik byl synovcem velkého svatého Martina, který byl... Jedním z největších mužů, které jsme vůbec měli v lidském pokolení, od dob Ježíše Krista, byl svatý Martin. Jeho kostely byly všechny naplněny Duchem Svatým. Oni všichni mluvili různými jazyky, konali divy a zázraky a dostalo se jim znamení - všechny druhy *zázraků* se zde konaly. On udržoval letniční víru uprostřed církevního věku, který se snoubil s katolicismem - pohanstvím, snoubili se spolu a udělali organizaci a udělali nikolaitismus, který my nazýváme...

16 „Niko“ znamená „dobývat“ - přemoci nebo převrátit laiky a odejmout Ducha Svatého ze shromáždění. A jenom kněz je svatý, jenom člověk, vidíte. A potom žijí tak, jak chtějí, myslím, stačí, že se vyzpovídají knězi. A potom...

17 Včera večer jsem zjistil, že oni je ustanovili... že Konstantin ustanovil prvního biskupa a dal ty budovy... jim (tak jako my stanovíme data a všechno, co jste si poznamenali). A potom se tam konala velká slavnost slunovratu, to jest 21. prosince, nejkratšího dne roku; a to vedlo potom ke kacírství, že On je „dnem slunce“, dnem zrození slunce. Oni převedli datum narození Ježíše Krista z dubna na 25. prosince.

18 25. prosince - během těchto pěti dní Římané slavili svoje velké slavnosti, hry v cirku atd. A v té době měli svůj velký pohanský svátek. A považovali tohoto muže za pohanského boha, přizdobili ho apod.,

a tak měli svého boha s sebou. A tehdy, když se narodili lidé po tisíciletí, právě tam, protože usoudili, že církev, vidíte, se nachází v tisíciletí; protože byli bohatí, nic nepotřebovali (stát a církev spolu). Tisíciletí pokračovalo. Tak učí ostatně církev katolická až dodnes. Nuže, tisíciletí probíhá.

¹⁹ Nuže, my víme, že to je nesprávné. Tisíciletí... druhý příchod Kristův přináší tisíciletí. To je správné. „Země sténá, pláče, až do dne sladkého odpočinku, kdy náš Pán se vrátí na zemi opět.“

²⁰ Nuže, tento velký světec byl Kolumba. Byl velkým mužem Božím. Nuže, mám ty dějiny zapsány. Za prvé, čtvrté církevní období, Tyatira znamená být liknavý, uvolněný nebo mlhavé, vidíte. To byla nemanželská doba. Od roku 606 do roku 1500 byl hvězdou Kolumba z Irska a Skotska, který byl synovcem svatého Martina; a žil asi šedesát let po svatém Patrikovi.

²¹ A tedy, jeho služba se. Započala asi po šedesáti letech po svatém Patrikovi. On nikdy nepřijal římskou nauku. Byl velkým mužem víry. Odmítal římské učení. Nikdy neputoval do Říma a zásadně to odmítal. Nemohl jsem se dopátrat, kde byl prohlášen za svatého, jako to udělali se svatým Martinem a ostatními. Oni neprohlásili za svatého ani jeho ani Irenea, protože byli stále ještě v té církvi, která měla divy a zázraky Letnic, ale věřila. Neřídil se nikdy římským učením. Řídil se podle Bible po vzoru své zbožné matky, sestry svatého Martina, a nikdy se nepřiklonil k římskému učení.

²² Učil, že znamení Marka 16 by měla následovat každého věřícího. Amen. To je druh chlapíka, který mám rád. Ano, pánové. On slyšel vnímatelný Boží hlas, který volal. To je druhé dobré znamení, vidíte. Potom už ho nemohlo nic zadržet. Odešel. Byl na cestě, když slyšel vnímatelný hlas Boží.

²³ Jedním zázrakem (našel jsem jich v záznamech několik, ale uvádím jen jeden), jedním zázrakem bylo, když přišel do jistého města, kam ho Pán poslal... A to město ho nechťelo přijmout. Vyšli tedy všichni ven a snažili se... sehnali hudebníky atd., a zavřeli brány a hleděli ho přehlušit, proto hudebníci stále hráli, ale tu on začal kázat a to přehlušilo hudebníky. A brány se otevřely. On vešel dovnitř, pokračoval v kázání a celou tu čeládku obrátil na víru.

²⁴ Zde je ještě jeden malý příklad, který bych zde chtěl uvést. Přišel do města. V těch dobách byla města ohrazena, ovšem. Tedy on přišel a oni ho vyhnali. Tedy odcházel, ale náčelníkovi těžce onemocněl

syn. Oni tedy poslali lidi za tím dobrým světcem. On se vrátil a položil se napříč přes umírajícího chlapce a dítě bylo přinavráceno k životu.

²⁵ Jeho církev byla naplněna Duchem Svatým. Nespokojil se s menším požadavkem, leč aby byl každý člen jeho církve naplněn Duchem Svatým. A protestoval a velmi nenáviděl hierarchii Říma. Věřím, že byl hvězdou onoho věku.

Zjevení 2,18

²⁶ Co konal? Mluvil jazyky, křtil ve Jménu Pána Ježíše a uskutečňoval všechno, co oni započali. Jestliže Bůh je nekonečný, a tímto způsobem vedl svoji církev na počátku, musí to tak zůstat i nadále. A tak skutečně bylo, byť tvořila menšinu po celou cestu. Církev byla téměř sevřena až do doby Lutherovy, kdy se opět vrátila.

²⁷ Nuže, nyní chceme začít a uvidíme, zda se nám podaří vypořádat se z několika z těchto veršů. Začněme od 18. verše:

... andělu pak Tyatirské církve piš...

²⁸ Pozorovali jste to? Tato oslovení... tato poselství jsou zaměřena k andělu, nebo k služebníku, nesoucímu světlo onoho církevního období, vidte. Nuže, včera večer jsme sledovali, že v závěru tohoto jiného církevního věku Pergamského, že anděl církve za vítězství v tomto církevním věku obdržel kámen. A na tomto kameni...

Matouš12,24.25; Marek3,22; Lukáš11,15.17; Židům4,12

²⁹ Nuže, my jsme si vzali tento kámen a znázornili jsme si, že značí „skálu“. Co je to? Anděl se stane tím, čím byl Petr, který byl zván „skálou.“ Vidíme, že vaše jméno má vliv na váš život. Nuže, nesmím zacházet příliš daleko, protože ďábel má nesprávnou numerologii. Víme, to způsobí, že lidé začnou pociťovat... a tak pořád dál, až se dojde ke spiritismu. A spiritismus je dílem ďáblovým. To víme.

Jan 1,14

³⁰ A zde musíme být na stráž. Jako důvod, proč nazývali Ježíše „Belzebubem,“ ďáblem, protože jak vidíte, On dovedl rozpoznávat jejich myšlenky, vidte. Ale On byl Slovem Božím. Židům 4 říká: „Živát jest řeč Boží a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý a rozeznává myšlení i mínění,“ myslí, vidíte? Tedy On byl Slovem.

Zjevení 2,17

³¹ On je živoucím Slovem. A živé Slovo vchází do nás, a potom má stejný vliv na nás, protože to je totéž Slovo. Podívejte se, je to tatáž věc mezi námi. A to je ten způsob... A někdy ti, kteří nejsou, mluví různými jazyky a někdo jiný je vyloží. Co je to? Slovo, které se stalo tělem mezi námi.

1. Mojžíšova 17,5,15

32 A potom uvědomujeme si, že potom tento anděl přijal... že anděl církevního věku, který přijal kámen... Byl to bílý kámen, který neoznačoval jeho vlastní spravedlnost, ale Boží spravedlnost. A v tomto kameni bylo jméno, jméno, které nikdo neznal než ten, jenž je sám obdržel. On to věděl, ale nikdo jiný to nemohl vědět než on sám.

Když slyšíte, že vám ti chlapíci lichotí, že vám říkají, že jsou Janem, že jsou Pavlem, že jsou Marií, že jsou to či ono, nevěřte jim - neboť i když by to bylo tak, on by nikdy o tom nic neřekl, vidíte. Musí si to ponechat pro sebe. Věděl to, co neznal nikdo jiný, jen on. Ale on to věděl, poněvadž každý dokonalý vítěz dostává nové jméno tímto způsobem.

1. Mojžíšova 25,25; 1. Mojžíšova 32,24

33 Všimli jste si, že Abraham se jmenoval Abram? Ale když ho Bůh hodlal použít, On změnil jeho jméno na jméno Abraham. Sára byla S-a-r-a-i. Ale když Bůh ji hodlal použít, On změnil její jméno na S-á-r-a, Sára, princezna.

Marek 3,16; Skutky 13,9

34 Všimli jste si jména Jákob? Jákob byl ten, jenž „vyštve.“ Ezau znamená „rudý.“ Chlupatý a rudý, rudovlasý a celý zrzavý je Ezau. Nuže, Jákob byl tím, jenž vyštve, a ten jenž vyštve, je podvodníkem. Což neřekl Ezau: „Což se nejmenuje Jákob, ten, jenž vyštve?“ Ale když zápasil s Pánem po celou noc a přemohl, bylo mu požehnáno, Bůh změnil jeho jméno - Jákob na Izrael, „Kniže Boží.“

Izaiáš 62,2; Zjevení 2,17

35 Pavel se jmenoval Saul, až potkal Ducha Svatého v podobě světla, které svítilo dolů na něj. Jeho jméno se změnilo ze Saula na Pavla. Šimon, když se setkal s Ježíšem, On změnil jeho jméno na Petra.

36 A když Ježíš zvítězil, Jeho jméno se změnilo. A On zjeví ono Jméno. Ten, který setrvá s Ním, zvítězí jak On, dostane nové jméno a „zjeví mu své nové jméno,“ vidíte. A každý, kdo zvítězí, myslím uprostřed takových jak tito, ti vůdcové atd....

37 Nuže, všechněm dítkám Izraele nebylo změněno jméno, samozřejmě. To je pravda. Ale ti přední vůdcové, když zvítězili, oni dostávali nové jméno. Vidíte, jak to zapadá přesně do sebe? Opravdu dokonale.

38 A nyní shledáváme, že on rovněž dostal skrytou mannu. Nuže, skrytá Manna je typ chleba předložení. Chléb předložení byl jen pro kněze. To je pravda. Chléb předložení byl jenom pro kněze. A to byla zvláštní věc, která byla zhotovena pro kněze, to jest pro vůdce.

Zjevení 2,18

39 A tento člověk zvítězil. Celé shromáždění dostalo mannu, ale on dostal skrytou zvláštní mannu, nebo zvláštní zjevení (ach!) o tom, kým byl Ježíš a co o NĚm - všechno o NĚm. Dostalo se mu zjevení, jestliže zvítězil. K andělu: „Drž pevně, neboť tomu, kdo zvítězí...“ To bylo adresováno andělu církve, vidíte.

Zjevení 1,10

40 Nyní to nalézáme, když dnes večer začínáme:

... andělu pak Tyatirské církve piš; Totoť praví Syn Boží, kterýž má... oči jako plamen ohně a jehož nohy... podobny mosazi...

41 Nuže, když jsme Jej užřeli v prvním (efezském) věku, nebo na samém počátku Zjevení, užřeli jsme Jej v Jeho sedmkráté oslavené podobě. Vlasy... shledáváme, že Jan Jej shledal v Den Páně.

Zjevení 1,10

42 Až nyní přijde, On bude Knězem. Když On byl zde na zemi, byl Prorokem, Božím Prorokem. Nuže, vzal svoji vlastní Krev a odešel před Otce, jenž Jej učinil Knězem. Až opět přijde, On bude Králem. Prorok, Kněz a Král. On byl Božím Prorokem, On byl Orlem; On byl Božím Knězem, On byl Beránkem; až se vrátí, On bude Lvem, Králem z pokolení Judy, aby kraloval.

Zjevení 1,14

43 Avšak mezi Jeho kněžským konáním, když je svatostánek opuštěn, shledáváme, že On tam stál. A Jan říká, že byl v Duchu v Den Páně. To nebyl sedmý den, to nebyla neděle. To je všechno omyl. To jsme shledali. Hleďte to skrze Písmo. Bylo to v Den Páně. Toto je den člověka. Příchod Páně bude Jeho den.

Daniel 7,9

44 A shledáváme jej v Den Páně. A když užířel Pána, On měl sněhobílý vlas. A víme, že to představuje soudce. Jiná věc, tehdy On nebyl Knězem, poněvadž Kněz byl přepásán na prsou, což znamená „službu.“ Ale On byl přepásán až k prsům, zde, což značilo, že byl Soudcem. Amen.

45 A vidíme Jej, jak kráčí uprostřed sedmi zlatých svícňů. Nyní jsme se vrátili ke Starému dnů, který je bílý na bílém trůnu soudu, když Jej Daniel uviděl. „Přišel ke Starému dnů, jehož vlasové byli jak sních bílí.“

Zjevení 1,14

46 Nuže, bílí: Staří angličtí soudcové celá léta, když přišli do

soudního sálu, navlékli si na hlavu velkou bílou paruku, paruku bílou jako sníh, protože byli soudci. A Jan Jej viděl v Den Páně, když On byl Soudcem. Amen.

47 Nyní shledáváme, že měl oči jako plamen ohně, tedy... oči jako plamen ohně. Kdysi tyto oči byly zakaleny lidskými slzami. Ony mohly stát a plakat nad umírajícím člověkem a třeba věděly, že v příštích pěti minutách znovu ožije - ale to byl jenom lidský soucit.

Zjevení 1,15.16; Zjevení 19,15

48 Ale za tím byla taková moc, že mohl proniknout do lidského života a říci mu, kým byl a všechno o tom protože to přicházelo v tom zrcadlení se jako oheň. Oči se mohou dívat sem i tam a vidět vše, co se na zemi děje. Kde stanete v den soudný? Vaše hříchy budou před Ním odhaleny.

Zjevení 1,8

49 A všimněte si, že On měl, „z úst Jeho meč s obou stran ostrý vycházel,“ což jsme shledali, bylo Slovo. Viděli jsme, že Jeho nohy byly podobné mosazi, atd., což znamená Jeho základ. Tiskl vinný lis hněvu Všemohoucího Boha a zašlapal a vzal na sebe hřích a přebrodil se a zalíbil se Bohu. To je pravda. A Jeho základem je i náš základ: „Na Kristu, pevně skále stojím (pravil Eddie Perronet); každý jiný základ je klesajícím pískem.“ To je pravda.

Zjevení 17,18

50 Nyní zde shledáváme, pokaždé když se On zabývá věcmi církevního věku, oslovuje Jej jako jedním z Jeho božských jmen. Nyní opět nalézáme to, že první ze všech zjevení je Jeho Božství, nejvyšší Božství Ježíše Krista. „Já jsem, kterýž jest a kterýž byl a kterýž přijíti má, ten Všemohoucí.“ Vidíte, první zjevení... Jan se obrátil, aby viděl, kdo to s ním mluví. Nejprve ho On oslovil jako...

51 Každý král, když je osloven, řekne, kým je. Kterýkoliv. „Já jsem Ten a Ten, když s tebou mluvím.“ Neznáte mne. „Já jsem William Branham.“

„Já jsem John Doe,“ at' je tomu jakkoliv. On řekl: „Já jsem ten první a ten poslední. A aj, živý jsem na věky věků... ježto jsem byl mrtvý a aj živý jsem.“ Ach, Bože! To je Božství!

52 Zde Jej vidíme v sedminásobné postavě Jeho oslaveného stavu. V každé církevní době se blíží k nim v rozličném z těchto Božství - v různém z těch oslavených stavů. Nuže, dnes večer On přichází s planoucím ohněm. Shlíží dolů na Laodicei... nebo dolů na Tyatiru.

Zjevení 2,6.15

53 Toto je věk, kdy církev se snoubí do katolicismu a pohanství; nebo Mikulášensství a pohanství se zasnoubily spolu a zformovaly a daly původ první církvi, organizované církvi. A Bůh řekl, že skutky Mikulášenců (kteří byli v Efezu), zde v malé církvi Pergamské se staly „naukou“; a řekl, že to je „nauka Balámova.“

Zjevení 2,19

54 A Balám byl tím, který naučil Izrael, aby tam šel a smilnil; nebo oni smilnili s Moábem - totiž vlašným církevním členem, neboli obecnou církví, velkou organizací. A shledali jsme, že Bůh řekl, že mikulášenská nauka - která byla... kladla veškerou moc v církev a odsunula ji stranou a učinila z ní organizaci - On řekl: „Ty ji nenávidíš a já ji nenávidím rovněž.“ On stále říká: „Měj ji v nenávisti! Měj ji v nenávisti! Měj ji v nenávisti!“

A zde se to plně rozvinulo. Vidíte, jak je církev sevřená? Až do dneška, až na jednu malou výjimku. A to je církev, která je nyní.

55 Nuže, v tento den, kdy toto zjevení přišlo, nebo bylo určeno této církvi, kdy Řím vystavěl na svých velkých kamenech své místočko ze sena a slámy. Ale On oslovuje tuto církev, že zůstává nadále plamenným ohněm, který shlíží dolů skrze čas. A Jeho základem není ani seno, ani strniště; ale je pevnou mosazí vyzkoušenou v peci ohnivé. *Základ* je jistý. To miluji. Víme, kde stojíme. V pořádku.

Známť skutky tvé i lásku i přísluhování i věrnost i trpělivost tvou a skutky tvé, i ty poslední větší než první.

Zjevení 2,20

56 V pořádku. Zdá se, že církev byla skoro úplně odříznuta (málem zmizela) a oni odpadli od velkých duchovních shromáždění a spoléhali na skutky. Bůh nechce, abychom spoléhali na skutky. To je známka organismu.

Přineseme slečně Jonesové něco dříví; a vezmeme tomu a tomu, jejich dětem nějaké šaty; a to je všechno v pořádku. Ale nespolehejte na to. Nedělejte to. Bratře, to je dobrý skutek. Dobrý, slušný občan to učiní. Ale co je zapotřebí, abys byl křesťanem, je zkušenost znovuzrození, křest Duchu Svatého.

57 V pořádku, ztenčila se. Oni se uchýlili ke skutkům, místo lásky a víry - stále víc a více, jak plynul čas. Dobře. „Známť skutky tvé i věrnost i trpělivost tvou,“ atd. Avšak nyní se dostáváme k 20. verši. Poslouvejte toto:

Ale mámť málo proti tobě, že necháváš ženy Jezábel, kteráž se praví býti prorokyní, aby učila a... svozovala služebníky mé, aby smilnili a... jedli modlám obětované.

⁵⁸ Nuže, „žena.“ Co znázorňovala „žena“ včera večer? Církev. Nuže, nyní shledáváme zde, že byli nazýváni „mikulášenci,“

„naukou Salámovou,“ a nyní „Jezábel.“ Nuže, Jezábel... Jestliže si všimnete, toto je velká historie. Nuže, jestliže si to chcete poznamenat, začněte asi první Královskou asi... 1. Královská asi 16...

⁵⁹ Jezábel nebyla dcerou Abrahamovou. Stejně jako nebyla tato skupina pohanským Římanům Mikulášenci, byli studenou, formální bandou křesťanů, která se oddělila od pravých křesťanů, zdánlivě proto, že neměla víru. A oni chtěli učinit z církve lóži - úplně stejně jako dnes - jako lóže, v tom nebylo ani kapky Ducha.

„Dny zázraků pominuly. Ó, to bylo pro jiný věk. Máme bratrství.“ Dobrý Mason, Podivín, může předvést něco jako je toto, a je to v pořádku. Ale to nikdy nenahradí místa znovuzrození v Ježíši Kristu, spasení pro duši, to je pravda.

⁶⁰ V pořádku, tato Jezábel: Nuže, byla... dcerou Abrahamovou. To je pravda - princezna modloslužebníka. V té době, když královská rodina, její královská rodina, byla pověstná svým krutým, divošským poddanstvím Balámovi, její otec byl knězem modly A-s-t-a-r-t-y. Nevím, jak se to má vyslovovat. Jenom jsem to našel v dějinách. Achab používal těch samých taktik jako Konstantin. Tento velký mocný národ zaujímal místo hned vedle Izraele, a proto...

⁶¹ Co učinil Konstantin v předešlé noci? On nebyl obrácen. Byl politikem. Oč se tedy snažil? Přidržel se křesťanů, když mu řekli, že se budou modlit a... Nuže, vzpomeňte si, nyní mluvíme o mikulášencích. A on řekl, že když se budou modlit a když on vyhraje nastávající bitvu, že... že bude křesťanem.

⁶² On měl sen. Pomaloval štíty svých vojáků bílými kříži - kde byli rytíři Kolumbovi zrozeni, právě v té době. Nuže, o to se oni opírají. Ale on nikdy nic neučinil jako křesťan. Na jednom mikulášenském kostele, zvaném svatá Sofie, dal vztyčit kříž.

⁶³ Jak jsem již řekl včera večer, toto je jedinou věcí, kterou vůbec vykonal, a která vyznívala v ten smysl, že on byl stoupencem církve, pokud jsem to vůbec mohl vyčíst ze stránek dějin. A mnoho jiných

učenců říká totéž. My neznáme nic o jeho obrácení. Nuže, kam směřoval?

64 Chtěl docílit... Viděl to stejně jako většina Římanů dneska. Nuže, podívejte se na toto. Sledujte tuto strategii a pozorujte, jak to potvrzuje Bible - Bůh, sta a sta let, než se to stalo. A Konstantin užíval stejné taktiky (Bůh to řekl zde) jako Achab.

65 Nuže Konstantin viděl, že velká část jeho lidu byli tito mikulášenci, křesťané. Někteří z nich byli nazýváni kacíři. To jsou ti Letničtí. Oni byli kacíři, náboženští fanatici, atd. Tam se nacházejí naše skutečná znamení a zázraky. Ale přirozená církev tehdy směřovala k organizaci.

66 Co udělal? Konstantin hrál svoji úlohu jako chytrý člověk. Přejde sem a získá si za přátele pohany a získá si za přátele křesťany a sjednotí církve dohromady - ustanovil... vnesl pohanství do křesťanství. Křesťanství a pohanství se zasnoubilo v Pergamonské církvi.

67 Nuže, co tomu řekl, říká On dnes večer? Stejnou věc učinil Achab. Achab, aby posílil svoje království, se oženil s Jezábelou, tou modlářkou, aby posílil svoje království - aby dostal více síly Izrael. A právě k tomu církve směřují... Vidíte, co oni se snaží učinit s Bibli? Bude to napřesrok v roce 1962? - bude to Bible, která bude vyhovovat židům, katolíkům i protestantům. Ach, bratře! Dostal jsem výstřížek z novin. Nemám jej dnes s sebou. Slyšeli jste však, že jsem ho onoho večera přečetl. Tak je to, hleďte.

68 Ach, pomocí toho se chtějí zvětšovat! Vezmou Boží svaté věci a rozptýlí je tak, aby se rozrostli a aby z toho vzešlo množství. Toho se dopustily církve. Získávají lidi na základě toho, že si potřásají rukama; a vyšli z toho odrodilci a všechno jiné - ne znovuzrození lidé.

69 Ale do pravého těla Kristova - které není organizací, nýbrž mystickým tělem Kristovým - můžete přijít jenom jednou cestou, a to je křtem v Duchu Svatém. Opravdu! A ta stejná znamení, která se zmocnila apoštolů, se zmocnila i církve. To je přesná pravda.

70 Nuže, nemusíme dělat kompromis a neřekneme: „Dobře, připojíme se tedy ke sborům. Připojíme se k jednotářům. Připojíme se k těmto nebo k baptistům nebo k metodistům.“ Připojme se ke Kristu. Zůstaňme stranou od těchto myšlenek.

71 Ovšem, každá z těchto organizací je v pořádku, ale mají svoje

nauky a svoje pravidla a budete se muset ptát, zda generální dozorce vám dovolí, abyste přišli do té které země a uspořádali shromáždění. Jestliže nebudete učit právě to, čemu oni učí, vyhostí vás. Nemůžete vytrvat s Biblií. Bůh to nemůže učinit. On to nenávidí. A rovněž ani žádný znovuzrozený křesťan.

Mnoho těch lidí je absolutně... chtějí to činit, chtějí a přejí si obecenství. Ale vy to nemůžete učinit. Ale vy to nemůžete učinit. Vykopnou vás. Dobře, ať vás vykopnou. Jděte kupředu a přijměte každopádně Ducha Svatého. To je přesně pravdou.

⁷² Ale vidíte, že oni chtějí mít dogma. Chtějí vás dovést tam, kde dostanete velké peníze. Baptisté měli heslo v roce 44: „O milion více v roce 1944.“ A co získali? Právě tak jako velký evangelista Billy Graham řekl, když byl v Louisville: „Vejdu do města...“ Rekl: „Svatý Pavel přijde do města. Získá jednu osobu, aby se obrátila. Když přijde příští rok, najde čtyřicet po tom jednom obráceném - pra-pra-pra-pra-pra-vnuky po tomto jediném obráceném.“ On řekl: „Vejdu do města, vyzvu třicet tisíc. Vrátím se napřesrok a nebudu jich moci napočítat třicet.“ A co ještě řekl...

⁷³ Sděлил zajímavou zprávu, ale přesto nejsem si ještě jist, že nás vzácný bratr měl pravdu. On řekl: „Vy leniví kazatelé.“ Řekl: „Sdělím vám jejich jména a adresy, sedíte s nohama na stole a píšete jim dopis, místo abyste šli a promluvili s nimi.“

Já jsem ho svým způsobem obdivoval. Mám rád člověka, který je takový, jaký je - nikoliv pokrytce. Stůjte pevně a buďte takový, jací jste. A to mám rád.

⁷⁴ Ale chtěl bych říci: „Billy, kdo to byl, aby podchytil toho obráceného, kterého získal Pavel?“ Ve skutečnosti je to tak, Billy, kdybys zanechal toho, posílat je sem a tam, aby potrášali jejich rukama, přišli a říkali: ‚Ano, přijímám Ježíše jako svého osobního Spasitele‘; a raději je nechal stát tak dlouho, dokud nezemrou a neshnijí a nenarodí se znovu z Ducha Svatého, pak bys měl nově obrácené lidi.

⁷⁵ Bratře, on překypuje ohněm, až tak dlouho, že ho nemůžete zapudit. On je domem planoucím v prudkém větru. Ty to prostě nemůžeš učinit. Ach, on se všude rozvětňuje, bratře, opravdově obrácený v Kristu. On nemůže tiše sedět. On je prostě jako... on je v pohybu. Ach, já jsem tak rád! Ach, Bože! Staromódní křest Ducha Svatého, který zanítí tvou duši, nemůže stát nečinně. Vichr, který tě

ovívá, mocný šumící víchř tě stále udržuje v tom, že planeš. Já jenom stále přikládám na oheň a jdu kupředu. Ano, příteli!

⁷⁶ Nikdo nemusel pečovat o Pavlovy obrácené. Pavel je uvedl dosti hluboko v Krista, až zemřel sám sobě a ožil v Kristu a On učinil zbytek. Tak je to. Tak to všechno je.

Bratři baptisté jsou skvělí. Ale o milion více, co z toho vzejde dobrého? Získali jste o milion více jmen. Nuže, nyní se posaďte, vyberte si některé, jestliže je chcete zvolit. To je všechno pravdivé. Ale bratře, my chceme jména v knize života Beránka zabitého od založení světa; obmyté v Krvi, naplněné Duchem Svatým a s následujícími znameními a zázraky.

Pátrejte v dějinách. Kéž byste vy všichni měli z Nicejských konciliů a kéž byste četli o těch věcech, abyste pochopili, jak ti mučedníci udržovali oheň Letnic. Já vám nyní řeknu, bratři, vy baptisté, vy metodisté, a cokoliv jste, že skutečně opravdové světlo je - nikoliv letniční organizace nyní, opravdovým světlem je letniční zkušenost. Nuže, celé dny jsem byl ponořen v těchto dějinách, hledaje to v nich, a mohu to najít všude. A tento plamen Letnic zůstal živým od dob Letnic, až do této doby. Ano, příteli.

Byl vypuzen. Někteří z nich říkají: „Dobře, velká katolická církev odolala bouři. Nuže, to ukazuje, že je skutečnou církví.“

Matouš 16,18

⁷⁷ Nuže, není mi vůbec divným to, že mohla odolat, maje za sebou stát a vše ostatní. Ale je divné to, že tato malá hrstka, která byla zavržena, ta nepatrná menšina - která byla vykopnuta, uvržena do vězení, rozřezána na kusy. Jak vůbec existovali? Poněvadž Duch živého Boha se pohyboval v jejich bytostech. A všichni démoni pekla nepřevládnu nad ní.

⁷⁸ „A na té skále vzdělám církev svou, a brány pekelné nepřemohou ji.“ To je skutečnost. To daroval Duch Svatý těmto metodistickým kazatelům a každému z nich, vidíte. To působí, že se vždy znovu postaví. To něco s vámi způsobí. To nikdy neselže.

⁷⁹ Achab, ten pokrytec, vidíte, ten přešel jinam; on řekl: „Nuže, abych nyní upevnil svou moc a ovládl tento velký národ, jestliže se ožením s dcerou toho starého muže, tedy budeme přáteli.“ Co učinil? Prodal své prvorozenství.

⁸⁰ Nuže, když se tato protestantská církev vrací a spojuje se s katolickou církví, způsobíte totéž jako kdysi dávno. Achab žil za

dnů... to bylo třikrát. Byl v půlnoční zkušenosti cesty Izraele a zde dochází opět k půlnoci. A my zde přicházíme opět k půlnoci. Tři generace předtím, opět tam, opět tam a opět tam.

⁸¹ Nuže, všimněte si, Achab se oženil s Jezábelou, aby posílil svůj lid. To je přesně totéž, co učinil Konstantin. Založil svou velkou církev, vzal oltář, udělal velký mramorový... oblékl tohoto muže (papeže) a posadil ho na trůn. On byl živým bohem. Mohl s nimi mluvit a rozmlouvat o jejich hříších. A právě to se líbilo té staré vlažné církvi a odpadli. Jistě, tak je to.

⁸² Dobře, ale to se nelíbilo tomu člověku, který se znovu narodil, když to udělali a potom přenesli do církve pohanské obřady, odříkávání modliteb. Co udělali? Odstranili Jupitera a vyzvedli Petra. Odstranili Venuši a nastolili Marii. A to vneslo pohanství do křesťanských řad.

1. Královská 19,14

⁸³ A když se Achab oženil s Jezábelou, učinil něco docela stejného. Vnesl modlářství do Izraele. A co činila Jezábel? Zabívala každého proroka, který jí padl do rukou. Je to správné. To činili papežové. Zabíjeli každého pravého křesťana, na kterého svými rukama dosáhli, zabíjeli je.

⁸⁴ Ale v té době byla jedna hvězda a tou byl starý Eliáš. Ach, ano, příteli! Nebyl zastrašen a řekl jim to. Ano, příteli! On byl hvězdou Boží v té době. Jednou řekl: „Pane, zůstal jsem sám.“

⁸⁵ Hospodin řekl: „Nyní minutu sečkej, sečkej jednu minutu, sečkej jednu minutu Eliáši. Zachoval jsem pak v Izraeli dvanácte tisíců kolem tebe skrytých, vidíš? Nevíš, kde jsou. Jsou u farizeů, saduceů, baptistů, metodistů a presbyteriánů. Ale já je odtamtud vezmu. Jen sečkej, hleďte. Oni jsou moji a jejich kolena se nesklánějí před Bálem.“

⁸⁶ Ale starý Eliáš byl hlasem Božím v těchto dnech. On jistě byl - opravdovým typem hlasu Božího při prvním příchodu Krista. Bude typem hlasu Božího při druhém příchodu Kristově podle Písma.

⁸⁷ Nuže, shledáváme, že tato malá Jezábela, když je tam dostala, skutečně se chystala... strhla všechny oltáře Boží a postavila tam svoje vlastní oltáře. A přiměla Izraelity k tomu, aby se klaněli modle. Přesně to učinil Konstantin, když zavedl katolickou církev.

⁸⁸ Zavedl pohanství do křesťanské církve a přiměl křesťany, aby se klaněli modlám. To je právě - znovu obdobím temna, obdobím temna Izraele, obdobím temna církve, která se klaněla modlám. A Eliáš byl

hvězdou za svých dnů.

Způsobil, že Izrael uctíval, Bála a totéž činila církev katolická v Tyatiře.

89 Nyní chci, abyste si všimli jiné zarážející věci. Zde jsem přišel do své historie. Ježíš řekl, že ona se nazývala prorokyní - „ta žena Jezábel, která se nazývá prorokyní.“

4. Mojžíšova 12,6; 5. Mojžíšova 13,1-3; 5. Mojžíšová 18,22

90 Tedy vidíte, že církev katolická nedovoluje svým věřícím, aby četli Bibli, protože, jak říkají, jedině kněz může božským způsobem... vykládat to Slovo. Nuže, to je pravá interpretace proroka. Prorok má božské vystižení Božího Slova. To je přesně pravdou. Jak se může někdo nazývat sám prorokem a potom říkat, že mají chybné zjevení! Právě tolik smyslu jako věčné synovství, vidíte. Vidíte, je to...

Zjevení 2,14.15

91 Prorok značí „pravý vykladač“, ten, ke komu přišlo Slovo Páně, zjevení, jehož se mu dostalo. Slovo „prorok“ znamená „vykladač Božského Slova.“ Ježíš řekl: „Jestliže jest mezi vámi duchovní nebo prorok, já Pán s ním budu mluvit. A jestliže to, co říká, se stane, pak ho poslouchejte. Já jsem s ním. Jestliže se to nestane, pak ho neposlouchejte.“ To je vše. To bylo Božské Slovo Boží a Slovo Páně přišlo k prorokům.

Zjevení 17,1

92 Nuže, oni řekli, že tato tehdejší církev je prorokem. Nuže, pamatujte si, že od dob mikulášenců se to změnilo na „ona.“ Vidíte? Jezábela. Nuže, včera večer to byla „nauka Balámova,“ vidíte „nauka mikulášenců“ a „nauka Balámova.“ Nuže, Balám byl ten, který uvedl do smilstva Izrael.

93 A co činili mikulášenci? Udělali organizaci. Dali je dohromady a dostali „ji“, církev. Jistě. Zjevení 17: „Velká nevěstka sedící na mnoha vodách.“ Žena, běhna.

94 Co je ona... nebo, jaká je to běhna? Dopouští se smilstva, duchovního smilstva, tím, že chybně vykládá Slovo lidem. Ustupte od toho fanatismu. To je opravdu fanatismus. To je pravda. Nuže, vidíte, že se nazývá prorokyní. „To jsme my, my jsme koncil. My jsme opět Laodicejský koncil, koncil lidí. A my jsme rozhodli toto a toto a takto. Tedy naslouchejte nám.“ Ale...

95 A ten malý duchovní zde, který se mnou mluvil o Elizabeth Frazierové, neboli o tom Frazierově děvčeti, řekl: „Kardinál chce

vědět, zda jste (nebo biskup) pokřtil tu dívku Frazierovu.“ Řekl: „Ona se stává katoličkou.“

Řekl jsem: „Ano, chápu to.“ On řekl: „Pokřtil jste ji vy?“ Řekl jsem: „Ano, pane.“

On řekl: „Jak jste ji pokřtil?“ Řekl jsem: „Křesťanským křtem.“ On řekl: „Nuže, co tím myslíte?“

⁹⁶ Řekl jsem: „Křesťanským křtem, jak říká Bible. Je jenom jediná cesta, jak lze být pokřtěn křesťansky. Každá osoba v Bibli byla ponořena pod vodu ve Jménu Ježíše Krista.“

Zapsal si to... začal to psát. Řekl: „Víte, církev katolická to činívala.“

Řekl jsem: „Kdy?“ Řekl jsem: „Mám zde všechny ty staré záznamy, které jsem mohl sehnat, z Londýna a odjinud, a tedy mohu v nich vyčíst, že brzo přijde ta hodina, kdy se něco stane.“ Řekl jsem: „Chci vědět, kde.“

Řekl: „Ach,“ řekl, „v Bibli.“ . . .

Řekl jsem: „Chcete mi říci, že...?“

Řekl: „Ježíš organizoval katolickou církev.“

Řekl jsem: „Pak byl tedy Petr prvním papežem?“

Řekl: „Zcela jistě.“

Řekl jsem: „Myslel jsem si, že církev je neomylná, že se nemění, a že všechny mše jsou slouženy v latině, tedy že se nemění.“

Řekl: „To je pravda.“

⁹⁷ Řekl jsem: „Vy jste jistě něco změnili během té doby.“ Řekl jsem: „Jestliže Bible je katolickou knihou, pak jsem já staromódním katolíkem.“ To je pravda. Řekl jsem: „Já jsem tedy staromódním katolíkem.“ A řekl jsem: „Jistě, to bylo...“

Římanům 3,4

⁹⁸ On řekl: „Nuže tedy, vidíte, že Bible je jenom historií církve katolické.“ On řekl: „Bůh je ve své církvi.“

Zjevení 3,1; Zjevení 22,19

⁹⁹ Řekl jsem: „Bůh je ve svém Slově.“ To je pravda. „Nechť mé slovo je pravdou a slovo každého jiného muže je lží.“ A zde... Tato kniha Zjevení je jedinou knihou - kterou Ježíš potvrdil. A první věcí, kterou učinil, bylo to, že zjevil své Božství a On to činí v úplnosti.

Matouš 11,25; Matouš 16,13; Lukáš 10,21

100 A On řekl: „Kdokoli by něco z toho ujal nebo přidal něco k tomu, totéž bude odejmuto z jeho části knihy života. Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteří slyší. A proklet budiž ten, kterýž něco k tomu přidá nebo něco z toho ujme.“ Tak to tedy je. Tak tedy vidíte, to je nebezpečná věc. Tedy k tomu nic nepřidávejte. Jen to ponechte tak, jak to je, a tak pokračujte. Duch Svátý vám to zjeví, když budete pokorní, vidíte. To je pravda.

Matouš 16,16

101 Nuže, nyní to bude složitější. V tu hodinu rozveselil se Ježíš a řekl: „Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými i opatrnými (a před biskupy, kardinály, generálními dohlížiteli) a zjevil jsi je nemluvňátkům,“ vidíte. To je právě to, co chcete. Je to zjevení od Boha, které může jedině přijít, jak On řekl: „Vy pak kým mě býti pravíte?“

Matouš 16.17.18

102 On řekl: „Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého.“

103 On řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, nebo tělo a krev nezjevilo tobě, ale Otec můj, kterýž je v nebesích. A na té skále vzdělám církev svou a brány pekelné nepřemohou ji.“

104 To je přesně to zjevení, které měl Ábel na počátku; to je zjevení, které tehdy bylo; je to stále to zjevení a bude to vždy totéž zjevení. To je pravda.

Zjevení 17,2.4

106 Nuže, shledáváme zde, že to byla žena a žena znázorňuje církev. Je to správné? Proč přichází Kristus? Pro nevěstu, cudnou pannu.

106 A ta stará žena zde tvrdila, že je Boží církví. Ale co byla, ona byla oděna bohatstvím a perlami a vším ostatním a měla koflík zlatý v ruce své, plný ohavností a nečistoty smilstva svého, s kterouž králové země zpili se vínem smilství jejího. Je to správné?

Zjevení 2,20-23

107 Nuže, zde nacházíme, že je zvaná Jezábel. A Jezábel... zlo, které Jezábela činila, jakmile se zmocnila Izraelitů, ona je posílala na smrt a činila vše, co mohla a stavěla své vlastní oltáře. Je to pravda? To, přesně to, činila katolická církev. To je právě to.

Ale nyní, čteme pouze o maličko dále. To vás zarazí. Někdy jste zaraženi, snězte tedy o málo více.

... praví se býti prorokyní (Nuže, jestliže ona říká: „Já jsem jedinou vykladačkou Písma“), a učí a... svádí služebníky své,... aby smilnili a jedli modlám obětované.

¹⁰⁸ Ten bratr, který se tázal na hada, na to, že jedli ovoce v rajské zahradě, co to je, vidíte, když On řekl: „Jezte“ zde? To bylo duchovně, vidíte.

Ale dalt' jsem jí čas, aby pokání činila z smilstva svého a však nečinila.

Aj, já uvrhu ji na lože (Na jaké lože? Světskosti. To je přesně to, čím je nyní.), i ty, kteříž cizoloží s ní v soužení převeliké, jestliže nebudou činiti pokání z skutků svých.

(To je do velkého soužení.)

A... děti její zmordují smrtí;

(Kohopak? Hledme, tato stará běhna měla nějaké děti.) ...

Matouš 3,9; Lukáš 3,8

¹⁰⁹ Nuže, Zjevení 17. Kolik...? Předpokládám, že vy všichni jste zde byli včera večer. Dobře. Zjevení 17., tato stará prostitutka, katolická církev, byla nazvána běhnou a byla matkou běhen. To nemohli být chlapi - to byly církve.

Zjevení 2,23

¹¹⁰ Nuže, odkud přišla Luteránská církev, odkud přišli všichni tito? Odkud všechny organizace přišly? Kde je jejich počátek? Laodicea. Mikulášenci se konečně takto zformovali. To je opět tatáž věc. Nemohu si pomoci, bratře. Starý Eliáš svého času kázal proti této věci. Jan proti ní kázal svého času. Ano, příteli! „Neříkejte u sebe: ‚Otcе máme Abrahama,‘ neboť říkám, Bůh jest mocen z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi,“ vidíte? Prostě si nemohu pomoci.

¹¹¹ Nuže, ona měla děti. Měla skutečná Jezabel děti? Ano, příteli. Poslyšte: „Děti její zmordují smrtí...“

¹¹² Co tedy? Církev katolická, její děti jsou protestantskými vyznáními, vidíte. To je právě to. Protože oni činí tutéž věc - křtili rovnou podle svého vrtošivého křtu; podle křtu, jenž není podle Písma; podávají si ruce místo Ducha Svatého; Otec, Syn a Duch Svatý místo Ježíše Krista; a zkrátka činí vše, co se protíví Bibli, stále ještě. A jdou rovnou do toho.

113 Její dcera byla nazvána Atalia, A-t-a-l-i-a. Měla... Jezábel vdala Atalii za Jehorama, syna krále Judského a brzy stál v Jeruzalémě oltář Bálův. Nuže, nemusíme pro to chodit do dějin. To je Bible, vidíte. Její dcera Atalia se vdala za Jozafatova syna Jehorama; a její dcery činily právě tutéž věc jako ona. Ach! Nevidíte to?

114 Vidíte, bratři, jak činily tyto organizace? Přišly zrovna zpět skrze Luthera a ty ostatní přesně a organizovaly se společně, místo aby nechaly Ducha Svatého... A Letniční činili právě totéž. Ony pouze nemohly nechat Ducha Svatého pokračovat a jít svou cestou; a pokračovat a každé světlo... nechat přijít, pouze je prozkoumat podle Slova a pokračovat.

115 Nemohly nechat vést lidi Duchem Svatým. Oni museli utvořit organizaci a odříznout je ode všeho, co by mohlo přijít později. Šli rovnou nazpátek a zasnoubili se opět s tou věcí. Přesně tak. Když se dostaneme zpět do té doby, pozorujte, co na vás čeká na cestě zde, vidíte. Oni se rovnou zasnoubili.

116 Ježíš zde řekl: „Ona... tato Jezábel, praví se býti prorokyní, a Já uvrhnu ji na lože svěskosti a syny její zmurduji smrtí (jakého druhu.“) Jak to... Jakým druhem smrti mají být zmurdováni její synové? Vidíte, oni jsou nyní mrtví, duchovně mrtví. Nemají zjevení.

117 Oni znají svoji organizaci, oni znají svůj katechismus, svoji nauku své církve. Ale když jde o to, aby poznali Boha, někteří z nich neznají víc z toho nežli nějaký Hotentot by toho znal o egyptském rytíři. To je pravda. Když jde o to, aby skutečně znali Ducha Svatého... Diví se... chtěli nazvat Ducha Božího věštcem nebo ďáblem kvůli rozeznávání duchů atd., a vymítání zlého.

118 „Nuže, nepatří do naší organizace. Ta skupina, ach, brrr...“ Vidíte, oni prostě nevědí. A potom na to pověsí nálepkou se jménem „Jesus Only“ (jenom Ježíš), nebo nějaký druh „blouznavce,“ nebo nějaký jiný druh věci jako je tato. Oni to prostě nevědí.

119 A hodina, kdy ta věc bude odhalena, se kvapem blíží. Tak je to přesně. Bůh to učiní tak jistě, jako že já stojím za touto kazatelkou, vytrhne svoje děti rázně ven, tak jistě, jako že já stojím zde. Bůh na nebesích to ví.

120 Věříte, že jsem prorokem Páně, služebníkem Pána, poslyšte mě. Hodina se kvapem blíží. Ano, příteli. Její děti budou zabity duchovní smrtí. Podívejte se na ně, chladné a formální.

121 Podívejte se na... Podívejte se na naše... My nemusíme hovořit o baptistech a presbyteriánech. Víme, že jsou již po léta mrtví. Když Luther měl svoje probuzení, ospravedlnění, kdyby byl vytrval, toto velké Letniční hnutí by bylo Luteránskou církví. Světlo by bylo šlo s posvěcením, jak to následoval Wesley. Luther to nemohl následovat. Ne, příteli. Oni jsou již luterány.

122 Tak tedy, Wesley přišel. Když Wesley zemřel, co se pak stalo, oni to organizovali a udělali z Wesleye metodistu, primitivní Wes... ach, všechny druhy metodistů, vidíte. A když... měl velké probuzení. Ale když oni utvořili organizaci...

Zjevení 2,22

123 Co se stalo, když letniční přišli, mluvící jazyky a přinášejíce obnovení Božích darů? Oni se nemohli pohnout. Nazývali je dábly. Nuže, co letniční učinili? Tutéž věc, a kde se nyní nacházejí? Jsou mrtví, neživí, právě jako hřebík ve dveřích. Ano, pánové. Tak je to přesně...

Zjevení 2,22

124 „Aj, já uvrhnu děti její na lože... na lože smrti a zmorduji je.“ Dovolte mi to přečíst, abyste to pochopili. Věřím, že je to 22 verš:

... aj já uvrhu ji na lože, i ty, kteříž cizoloží s ní v soužení převeliké...

125 Převeliké soužení, které přijde skrze... Nuže, pamatujte si, nechtě mne, abych se zde zastavil. Toto převeliké soužení je takové... do kterého... budou uvrženi tito lidé jako spící panny, které neměly olej ve svých lampách; ale přece náležely k organizaci, dobří lidé, chodili do kostela, všechno to. Ale... šly pro olej, ale příliš pozdě, vidíte. Uvrhnu ji v soužení převeliké. Toho se ona dočká. Katolická církev se toho dočká. Všechny její děti se toho dočkají, toho převelikého soužení.

... jestliže nebudou činiti pokání z skutků svých.

126 Nedočkají se toho děti, ale církev sama. Totiž... jejími dětmi jsou organizace; nikoli lidé, kteří tam jsou - jako ubozí katolíci, baptisté, presbyteriáni nebo letniční. Je mi jich líto. Nuže: „Jsi křesťanem?“

„Dobře, jsem presbyteriánem.“

Zjevení 2,22.23

127 Ach, to s tím nemá do činění více, než když řekneme, že vepř se sedlem na sobě je závodním koněm. Tak, vůbec nic takového. Nemyslel jsem to žertem. Zde není místa pro žerty. Toto je evangelium, hleďte.

Chtěl jsem to jenom znázornit. Ale to je správné. Nemají s tím nic společného.

128 „Jsem letniční.“ To s tím nemá co dělat, naprosto ne. Mohl byste patřit ke čtyřiceti-jedenácti z jejich organizací. Ale jsi znovuzrozeným dítětem Božím? Opravdu, miluješ každého celým svým srdcem, celou svou duší? A miluješ Boha? A ty denně... nezáleží na tom, co ti kdokoliv udělá? Jestliže se hněvivě vztyčíš a uděláš „hmmm!“ jako cirkulárka, to ukazuje, že Duch Svatý od tebe ustoupil, jestliže jsi jej předtím vůbec v sobě měl.

**... jestliže budou činiti pokání z skutků svých.
A syny její zmordují smrtí...**

129 Její děti, syny Jezábely. Nuže, co Jezábela učinila? Provdala svoji dceru do předního rodu v Judsku, do Judska. Nuže, nyní pozorujte duchovní uplatnění. Snad to nakreslím. Nuže, pozorujte to bedlivě.

130 Tady máme Jezábelu a zde je Izrael, odlišný typ, zde na jiném... Toto je Jozafat. Dobře. Nuže, zde byl Achab. Nyní je zde Jezábela. Nuže, ona přichází sem, aby přivedla všechny Izraelity k modlářství.

131 Právě toto činila katolická církev ve svém období, když Konstantin sjednotil mikulášence - pouze ti chladní, formální - v jednu církev, zpět k pohanství; a k pohanské formě křesťanství. Katolíci, nechci zranit vaše city, ale jsem zodpovědný před Bohem. To je celá církev katolická, která je pohanskou podobou křesťanství - pověry, modly a všechno jiné. To je pravda, čistě pohanská forma. Nuže, to je pravda, i kdybych zemřel v této minutě, pak to je pravda. A protestanti jsou právě takoví, ale pouze v jiné kategorii.

Zjevení 2,23

132 Nuže, podívejte se na to, co Jezábela učinila. Tehdy, vidíte... Ďábel... Ona se mu oddala, provdala svoje dcery... Měla dceru, která se jí zde narodila a tato dcera přejde k tomu velkému svatému muži a vezme si a vdá se za jeho syna a přeneše tu stejnou věc od Jozafata do této části.

133 Nuže, praví mikulášenci (mikulášenci, ti studení formalisté, kteří chtěli organizaci), se tomu oddali. A nyní všimněte si. Tutéž věc... Vzali si Jezábel, církev katolická a zde dolů církev katolická bere své dcery (své organizace) a oddává se jim a činí jim stejnou věc. Zmordují syny její smrtí, duchovní smrtí. Organizovali se k smrti a první věc byla, že Duch Svatý od nich odešel.

134 Řekněte mi... ať se zeptám na jednu věc kteréhokoliv historika (zde, pokud vím, jich sedí pět nebo šest), chci, abyste přišli a ukázali mi jedno písmo, nebo jeden text dějin, že kterýkoli z nich, kterákoliv církev, které kdy upadly a sdružily se v organizace, zda ještě kdy povstaly s probuzením. Řekněte mi, že když se organizovaly, že měly ještě někdy probuzení, když se organizovaly? Nikoliv, pánové. Duch je opustil. Počítám do toho i letniční.

135 Když upadli, letniční požehnání a vy všichni jste mluvili jazyky, vy starší, měli jste velká letniční požehnání a ty věci upadly, za chvíli jste měli to, čemu jste říkali Velká rada. Organismus, v pořádku, ale ne organizaci. Víte, nejdříve to nemůžete snést. Museli byste se vrátit zpátky a stát se dítětem satanovým a organizovat se.

136 A potom přišlo jiné světlo ohledně Jména Ježíše Krista. Tehdy se stali namyšlenými a řekli: „Bůh žehnej. Jestliže nemáte Jméno Ježíšovo, půjdete do pekla. A my je máme a vy je nemáte.“ Co tedy učinili? Zemřeli přímo na stopách, udělali z toho organizaci, vidíte, místo aby nechali světlo proudit po celé církvi. To by samozřejmě zaujalo své místo. Ale vy jste se zorganizovali.

Skutky 20,27; Zjevení 2,23

137 Co je to? Dítě Jezábely. A oni všichni zemřeli společně. Nyní se chci na něco zeptat. Povstaly Sbory Boží nebo Jednotáři, nebo kterákoliv jiná, povstaly ještě někdy k velkému sjednocenému probuzení? Vůbec ne. Toto poslední probuzení zrovna pominulo poté, když Duch Svatý přišel k řece (mnozí z nich zde sedí) v roce 1933 a udaly se tam ty veliké uzdravovací bohoslužby a říkalo se, že se to rozšíří po celém světě. A nikdy to nepřešlo přes různé organizace, vůbec ne.

138 Bůh vyšel ven z této říše a vzbudil téměř pohana, aby začal probuzení. A podívejte se, co to způsobilo? Ty organizace, jakmile se zorganizovaly, jsou mrtvé. On řekl: „A syny její zmorduji smrtí.“ Ach! Víím, že... Prosím, nemějte mi za zlé, ale já... Jestliže já toto víím a neřeknu to vám, tedy budu bídným pokrytcem a Bůh mne za to bude činit odpovědným. Chci být tím, čím byl Pavel a nebudu se ostýchat prohlásit zde celý úradek Páně. To je pravda. V pořádku.

139 Nuže, oni vystavěli oltáře v Jeruzalémě. Nuže, chci vidět... A když Jezábela se provdala za Achaba, přinesla do Izraele obrazy, aby se jim klaněli. Tak to bylo i s naukou mikulášenců, když se zasnoubila s pohanstvím, sesadila Jupitera, dosadila Petra a místo Venuše dosadila Marii. A jak říká Bible, způsobila, že celý Izrael hřešil.

140 Tak způsobila i katolická církev, že se všechny její dcery vdaly do organizace. A celá ta věc je hříchem, jako učinila Jezábela se svými dcerami. V pořádku. A když toto činili... Když byla zřízena hierarchie a papež Bonifác,... Bonifác III nastoupil na stolec a oni měli boha na trůně, už neměli zapotřebí křtu Duchem Svatým v církvi. To je pravda. Oni měli své věrovyznání a formality a tak pokračovali.

141 A když organizace přijaly totéž dogma, vydupaly svobodu Ducha Svatého z církve - baptistů, presbyteriánů, metodistů atd. Oni to určitě učinili. A my vidíme, jak postupně zvětrávaly a umíraly, jak řekl Ježíš o vinici.

Matouš 24,22; Marek 13,20; Zjevení 13,14,16

142 Nuže, všechn Duch Svatý ve znameních a zázracích byl umístěn zpět do minulých dob a církve zbohatly jako ona. Ona způsobila na celém světě, aby lidé hřešili, protože přišla ke každému národu, ona a její dcery. To je pravda.

Nuže, nyní se dívejte, jak On ji nazval v jiném církevním období. Pozorujte, jak On ji nazval. Jak On zde na konci prosí a vyvádí zbytek - pro vyvolené, jenom hrstku - jinak by nebylo zachráněno žádné tělo, nebýt těchto.

143 Jak je psáno ve Zjevení 13,16: (Rádi byste se k tomu na okamžik dostali?), že On řekl... tato žena způsobila, že každý dostal znamení, to způsobila tato bestie. Způsobila, že všichni dostali znamení, chudí, velcí, ať to byl kdokoli, znamení zvířete, což byla římskokatolická církev. Jedno nebo druhé, neboť udělali si obraz... Zjevení 13,14., udělali obraz šelmě. Myslím, že všichni čtete. Jestliže jste to nečetli, nuže, vrátíme se opět a přečteme si to. Zjevení 13,14:

A svodí ty, kteříž přebývají na zemi těmi divy, kteréž dáno jí činiti před obličejem šelmy (je to konfederace církvi); a kteréž dáno jí činiti před obličejem šelmy; říkající obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmě, kteráž měla ránu od meče pohanství, ale ožila zase (skrže papežství.)

144 Pohanský Řím papežskému Římu, vidíte, dělají tomu obraz. Tedy co právě nyní činí, přesně tak sdružující se do konfederace církvi. Všechny církve patří k této organizaci, všechny jdou do této skupiny. Nyní dostávají Bibli. A papež Jan je pozval všechny zpátky; arcibiskupa z Canterbury, všichni jdou kolem. První věc, kterou znáte je ta, že celá ta věc jde zpět k chůvě, protože to jsou běhny od svého

počátku. Vidíte?

Zjevení 13,1-3.16

¹⁴⁵ Oni říkají: „Semkněte se všichni v jedno jediné množství, abychom mohli bojovat s komunismem“; a nevědí, že Bůh dal vznik komunismu. Mohu to dosvědčit touto Biblií. A On jim vnukl, aby pomstili krev svatých, kterou prolili na zemi. Bůh organizoval komunismus právě tak, jako krále Nabuchodonozora, aby potrestal Izrael. Dal vznik komunismu. A jednou smete Řím z mapy. (Prázdné místo na pásku.)

¹⁴⁶ Nyní se na to podívejme. Kde jsme byli? A vidíte zde nyní, že ona způsobila, aby všichni (bohatí, chudí) přijali znamení; ale zde je jedna skupina, které se ona nedotkla. Víte to? Zjevení 13,1-8. Poslouchejte to. Přečtu vám toto:

I stál jsem na písku mořském, i viděl jsem šelmu vystupující z moře, kteráž měla sedm hlav a deset rohů... na rozích pak... deset korun, a na hlavách jejich jméno rouhání.

(To je sedm pahorků. Probírali jsme to všechno včera večer.)

Byla pak šelma ta, kterouž jsem viděl, podobná pardovi... nohy její jako medvědí a její ústa... jako ústa lvová, i dal jí drak

(což byl rudý ďábel, který stál před ženou, aby pozřel její dítě, což byl Řím, jak všichni víme)

... i dal jí... sílu a trůn svůj a moc velikou.

A viděl jsem, ano jedna z hlav jejích jako zbitá byla až na smrt (papežství, vidíte); ale rána její smrtelná uzdravena (vznik papežství, které se spojilo s křesťanstvím, s mikulášstvím): tedy divivši se všecka země šla za tou šelmou.

Zjevení 13,4

¹⁴⁷ Katolicismus se rozlil u každého národa pod nebesy (to je pravda), jak Daniel řekl o železe, které se mění v hlinu atd.

Zjevení 13,5.8

¹⁴⁸ A dám vám jeden malý příklad k tomu, k tomu železu a hlině. Všimli jste si toho? Recitoval jsem vám to už? Na poslední velké konferenci, která se zde konala, kde Chruščov si vyzul jednu botu a tloukl jí o stůl? Bylo tam shromážděno pět východních národů. Pět

západních národů. Chruščov byl vedoucím východních národů; Eisenhower vedl západní národy. Byli tam dva hlavní vedoucí, dva velké prsty. Chruščov v ruštině znamená „hlína.“ Eisenhower v angličtině znamená „železo.“ Jsme u konce.

A klaněli se tomu draku, kterýž dal moc šelmě; (to je naše přístí poselství zde v modlitebně) klaněli se i šelmě, řkouce: Kdo jest podobný té šelmě? Kdo bude moci bojovati s ní?

Jan 6,37.44; Jan 10,27

149 Jinými slovy, podívejte se sem. Eisenhower má značnou slávu zde ve Spojených státech. Ale v Římě je ničím; v Rusku není ničím. Chruščov, velký v Rusku, ale ve Spojených státech není ničím. Ale zde je jeden člověk, který je velkým všude. To je papež. To je pravda. „Organizujme se a sdružme se.“

I dána jsou jí ústa mluvící veliké věci a rouhání, a dána jí moc vládnouti za čtyřiceti a dva měsíce.

Protož otevřela ústa svá k rouhání se... Bohu, (učíce učením a přikázáním lidským;...?... nadutí, rozkoší milovníci, majíce způsob zbožnosti, ale moci její zapírajíce) aby se jménu jeho rouhala, („Otec, Syn a Duch Svátý“ místo „Pán Ježíš Kristus,“ vidíte.) i stánku jeho, i těm, kteříž přebývají v nebi.

Dáno jí i bojovati s svatými, a přemáhati je (zde vzešlo pronásledování); i dána jí moc nad všelikým pokolením,... nad jazykem, i nad národem.

Protož klaněti se jí budou všickni, kteříž přebývají na zemi, jichžto jména nejsou napsána v knize života Beránka, toho zabitého od počátku světa.

Efezským 2,6; Zjevení 2,23.24

150 Ach! „Počátek světa“ - naše jména, jestliže byla vůbec napsána v knize, tam byla tehdy obsažena. Ježíš řekl: „Žádný člověk nemůže přijít ke mně, jen ten, kterého prvně přitáhne můj Otec; a všechno, co Otec mi dal, přijde ke mně. Moje ovce slyší můj hlas.“ Toto je potrava, vidíte.

A cizinec... říká se: „Dobře, právě jsem se připojil k tvé církvi. Jsem právě tak dobrý jako ty.“ To není potrava pro ovce. Zde je potrava pro ovce, sedíce spolu na nebeských místech v Kristu. Ach, On je tak nádherný, že? V pořádku. Nyní to rychle dokončeme, protože čas

kvapí. V pořádku.

Zjevení 2,24

151 Ale já říkám... Podívejme se nyní, zde je 23. verš:

A zmorduji syny její smrtí; a všechny církve budou vědět, že já jsem ten zpytatel ledví a srdce: a já obdaruji každého z vás podle vaší práce.

Ale vám říkám, a též zbytku v Tyatiře, tolik, kolik jich nemá tuto nauku (Jaká to byla nauka? Organizace, biskupové a arcibiskupové a papežové, vidíte), kolik jich nemá tuto nauku...

Zjevení 2,24

152 Nuže, Bible... Shledali jsme včera večer, že Izrael, kráčeující zemí Moábitů, nebyl národem. Přebývali na tváři země a byli svobodným lidem. Je to pravda? Byli poutníky, přebývajícími ve stanech atd. Skupiny letničních byly stejně tak, pravými Letnicemi - putujícími z místa na místo. V pořádku.

... a nemají tuto nauku (organizovat se a utvořit z toho velkou organizaci), a nemají tuto... a kteří nepoznali hlubin satanových...

Zjevení2,25-27

153 Nuže, pamatujte si, kde bylo sídlo satanovo. Včera večer jsme se zabývali vývojem od začátku. Kde bylo sídlo na počátku? Babylon. A Babylon... Když hierarchie, král-kněz babylonský byl pronásledován vítězíci Chaldejci, přišel do Pergamu a zde se usadil, vidíte - změnil své sídlo v zemi Sinear za Pergam. Právě jsme to četli z dějin včera večer. A tedy, když začal tam, vytvořil církev katolickou, která zůstává stále ještě matkou Babylonem. V pořádku, sídlo satana.

... a sídlo satanovo, jak říkají; nevložím již žádné břemeno na vás.

Zjevení 2,28.29

154 Už nebude žádného břemene; jenom to, co již máte - tato malá menšina zde. Vidíte, to bylo úplně stlačeno v této době temna. Nuže, procházeli tím asi patnáct set let.

Avšak to, což máte, držte dokavadž nepřijdu.

(Jinými slovy: „Máte požeňání letniční stále ve svých srdcích. Udržujte to až do mého příchodu, abych vám ulevil, protože tento příští věk přijde v nejbližší době.“)

... kdož by pak vítězil a ostříhal slov mých až do konce, dám jemu moc nad pohany:

A bude vládnouti nad nimi prutem železným; a jako nádoba hrncířská budou rozlomeni do střepů: právě dokonce tak, jak jsem obdržel od Otce.

155 Vidíte, ta církev... Co bude, když onen církevní věk z období temna povstane, aby stál proti té bandě pohanů zde? Budou přemoženi? Tyto měděné nohy budou dusat tudy. To vám říkám! On je rozlomí na střepy, jak řekla Bible.

A dám mu hvězdu jitřní.

(Vy víte, co toto znamená? Kristus je jitřní hvězdou. V pořádku.)

Kdo má uši k slyšení, slyš, co říká Duch církvím.

156 Ach! Nejste rádi? Je tedy už poněkud pozdě. Mám zde ještě něco. Budeme se tím zabývat možná zítra večer, těmi dvěma tisíci léty. Ale...

*On je Lilií, jasnou Hvězdou a Denicí,
je nejlepší z deseti tisíců mé duši;
Lilie z doliny, tu vidím pouze u Něho,
vše, co potřebuji, abych se očistil a stal se celou
bytostí.*

*Ve strastech On je mou útěchou, v nesnázích
mým příbytkem,
svěřuje mi všemožnou péči, abych Jemu ji dal na
starost.*

Haleluja!

*On je Lilií z údolí, jasnou Hvězdou a Denicí,
On je nejkrásnější z deseti tisíců pro mou duši!*

Milujete Jež? Ach, právě...

Miluji Jež, já...

(nyní Jež uctěme slovy, všemi drsnými slovy a tím poselstvím.)

*Protože On mne nejprv miloval;
a vykoupil mé spasení na kříži Golgaty.*

157 Není podivuhodný? Miluji Jej. Nuže, věci, které jsem nestačil probrat, budou v knihách, ovšem, poněvadž nemůžeme probrat celý církevní věk za jeden večer. Mluvil jsem poněkud tiše dnes večer, protože začínám chraptět. Ale, ach, není On podivuhodný?

*Téměř všude jsou lidé, jejichž srdce
jsou všechna v plameni ohně,
jenž padl o Letnicích,
jenž je očistil;
Ach, nyní mi hoří v srdci,
ach, sláva jeho Jménu!
Jsem tak rád, že jsem jedním z nich.
Ach, jedním z nich, jsem jedním z nich,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich;
haleluja!
Jedním z nich, jedním z nich, jsem tak rád, že
jsem jedním z nich.*

(Jsi rád?)

158 Vzpomínám si, když jsem se vracel z Chattanooga jednou v noci a letadlo přistálo... v Tennessee, přistálo tam v Memphis. Ubytovali mne v tom velkém pěkném hotelu. A zavolali mi, řekli: „Letadlo startuje v sedm hodin zítra ráno.“ A já jsem vzal několik dopisů, abych je vhodil do schránky - že jedu domů a odpověď několika přátelům. A když jsem šel dolů, Duch Svatý řekl: „Jdi dále.“

Šel jsem tedy dále. Přišel jsem do černošské čtvrti. Zastavil jsem se tam, pomyslel jsem: „Ach! Podívejte se. Vždyť je doba odletu letadla.“

A Duch Svatý opakoval: „Jdi dále,“ jak On to učinil v lese v onom dni, jak víte. „Jdi dále.“ Tak jsem šel dále.

159 Náhodou jsem se podíval kolem sebe. U jedné z oněch malých barevných chatrčí, kde bydleli barevní - chudí, tedy tam stará teta Jemina, typická, s chlapeckou košilí uvázanou kolem hlavy, se opírala... tak...

160 A já jsem šel kolem a zpíval: „Jedním z nich, já jsem jedním z nich. Jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním z nich, Ó haleluja!“ Říkal jsem: „Co žádáš, Pane? Jedním z nich, jsem jedním z nich.“ Věříte vedení Duchem Svatým? Ano. Jistě. „Jsem tak rád, že mohu říci, že

jsem jedním z nich.“

¹⁶¹ Bylo to asi před čtrnácti roky. Ona se dívala přes plot. Byl jsem vzdálen asi, nu, na polovinu městského bloku od ní a viděl jsem tu starou černou paní, jak se na mne dívá, víte. Šel jsem dále, přestal zpívat a šel dál.

Přistoupil jsem blíž a viděl jsem, jak jí veliké slzy stékají po tlusté, velké tváři. Podívala se na mne a řekla: „Dobré jitro, kazateli.“

Řekl jsem: „Jak se máte, teto?“

A ona řekla:… Otočil jsem se. Smála se a měla úsměv na tváři.

¹⁶² Řekl jsem: „Jak jste to poznala, že jsem kazatelem“? U nás na Jihu víme, že kazatel je pastor. Řekl jsem: „Jak víte, že jsem kazatelem?“

Ona řekla: „Věděla jsem, že přijdete.“

A já jsem řekl: „Jak jste to mohla vědět? Znáte mne?“

¹⁶³ Ona řekla: „Ne, pane.“ A řekla: „Věděla jsem, že přicházíte.“ Řekla: „Slyšel jste kdy o té sunamitské ženě?“

Řekl jsem: „Ano.“

A ona řekla: „Nu,“ ona řekla, „to jsem byla já.“ Ona řekla: „A Pán mi daroval dítě a já jsem Mu slíbila, že je vychovám.“ Řekla: „Jsem chudá žena. Peru a pracuji pro bílé lidi za stravu.“ Řekla: „Řekl mi to... Daroval mi děcko a já jsem Mu řekla, že je vychovám.“ Řekla: „Vychovávala jsem je co nejlíp.“

„Ale,“ řekla, „kazateli, dostal se do špatné společnosti. Dostal nakažlivou nemoc a my jsme to nevěděli, až když nemoc byla v pokročilém stádiu. A umírá nyní zde na posteli.“

¹⁶⁴ Řekla: „Už dva dny je v bezvědomí.“ Řekla: „Přišel lékař a říkal, že mu to sežralo srdce atd. Dostalo se to do jeho krevního oběhu v takovém stupni, až ho to zničilo, takže ten lék, který mu dali, mu nemohl pomoci.“ A řekla: „On umírá.“

A řekla: „Já prostě nemohu snést, že umírá jako hříšník.“ A řekla: „Stále jsem se modlila a modlila.“ Řekla: „Celou noc jsem se modlila.“ Řekla: „On je v bezvědomí. Neví o ničem.“ Řekla, že už po dva dny. Řekla: „Modlila jsem se. Řekla jsem: ‚Pane, Ty jsi mi daroval dítě,‘“ a řekla, „jako té Sunamitské ženě,“ Řekla: „Kde je tvůj Eliáš? Kde je?“ Řekla: „Kde je nějaká pomoc?“ A řekla: „Usnula jsem na kolenou.“

166 A řekla: „Pán ke mně mluvil ve snu a řekl: ‚Vyjdi ven a postav se u vrat, kolem půjde jeden muž po ulici v žlutohnědém klobouku a ve tmavém obleku.‘ On řekl: ‚On promluví s tebou.‘“

165 A řekla: „Stála jsem tady už před svítáním.“ A záda měla promočená rosou. A ona řekla: „A uviděla jsem vás v žlutohnědém klobouku a ve tmavém obleku.“ Řekla: „Ale myslela jsem, že máte s sebou brašnu.“

Řekl jsem: „Nechal jsem ji v hotelu,“ vidíte. A řekl jsem: „Tvůj chlapec je nemocen?“

Řekla: „Umírá.“

Řekl jsem: „Moje jméno je Branham. Znáte mne?“

Ona řekla: „Ne pane kazateli Branhame. Nikdy jsem o vás neslyšela.“

Řekl jsem: „Modlím se za nemocné.“ To ji nezajímalo. Nechtěla, aby její syn zemřel jako hříšník.

167 Vešel jsem dovnitř. Měli tam stará vrátka se zástrčkou, aby se dala zavřít. Možná, že my lidé ze severu Unie ani nevíme, co to je mít vrátka zavřená. A vešel jsem tedy dovnitř, do starého a malého dvoupokojového... vypadalo to jako... kterému my říkáme „garsonka.“ Tam je obývací pokoj, ložnice a všechno společně; a vzadu kuchyňka.

168 Když jsem tam vešel... Byl to malý obílený domek a pěkný... po stranách pruhovaný a pobitý prkny. Tak tedy... Ne, myslím, že měli lepenku na vrcholku střechy. Vzpomněl jsem si, že jsem viděl veliké bubliny podobající se rose visící ze střechy.

169 Tedy, když jsem vešel, upozoroval jsem nápis proti dveřím, říkal: „Bůh žehnej našemu domovu.“ Na rohu bylo jedno lůžko, naproti druhé.

Tam ležel statný chlapík (žádná pápěrka), statný, velký, docela pohledný mládenec. Odhadl jsem, že... váží asi 170 nebo 180 liber a že je velký asi šest stop. A držel peřinu v ruce a stále mumlal: „Hmmm, hmmm.“

Izaiáš 49,15,16

170 A ona řekla: „Mazlíček.“ A já jsem si pomyslel: „mazlíček“ a přece byl nemocen sociální nemocí, měl syfilis a umíral. A ona ho políbila na čelo a poklepalá ho a říkala: „Mazlíčku.“

171 Nu, bušilo mi srdce. Pomyslel jsem si: „Ano, nezáleží na tom, jak hluboko jsi zabředl v hříších, jsi přesto ‚mazlíček.‘“ A pomyslel

jsem si: „Bůh řekl: ‚Matka může zapomenout na svoje nemluvnátko; ale já na tebe nemohu zapomenout, neboť tvé jméno je vyryto na mých dlaních,“ vidíte? Jak jinak by tomu mohlo být?

¹⁷² Podíval jsem se na tu starou ubohou svatou, která přecházela sem a tam. Bratře, ona v domě neměla nic, ale bylo zde něco, co by měl mít každý dům v Indianě. To jest Boha. Rád bych zůstával v takovém domku než v pěkném velkém domě s fotografiemi nahých dívek a s tím vulgárním odporným krámem. Stará Bible tam ležící, se zpuchřelými starými stránkami, byla otevřena.

Podíval jsem se na ni a ona řekla: „Kazatel přišel, aby se za tebe pomodlil.“

On stále říkal: „Uh, uh. Ummm.“ A já jsem řekl: „Co to povídá?“

Ona řekla: „On neví. Doktor říká, že nemá rozum.“ Řekla, že si myslí, že je někde na velkém moři a že vesluje ve člunu a je ztracen. A řekla: „A právě to, já nemohu snést, pane faráři, že nechci vědět, že moje dítě umírá ztracené.“ A řekla: „Já vím, že jste přišel, abyste mi pomohl, protože Pán mi to pověděl.“

Řekl jsem: „Budu se za něj modlit.“ A řekl jsem: „Snad se uzdraví.“

Ona nejevila žádný zájem, pouze chtěla, aby se zvedl a řekl, že je zachráněn, to je vše. Jakmile bude zachráněn, pak mi na tom nezáleží, stejně musí odejít, tak... někdy. Stačí, že bude zachráněn...

¹⁷³ Ach, kdybychom jen my se mohli tak zachovat. Ten věčný domov tam za obzorem - ona věděla, že tam bude žít s ním opět. Řekla: „Jen kdybych já věděla, kdybych ho slyšela, jak říká, že je zachráněn.“

Řekl jsem: „Poklekněme.“ A ona si klekla a já jsem se chopil chlapce za nohy. Jeho nohy byly studené a lepkavé. A nemohl jsem přes hochu přetáhnout pokrývku (malou tenkou pokrývku, kterou měl přes sebe) a tak měl zakrytý pouze trup.

On ji odhodil, protože si myslel, že je... uchopil ji a myslel si, že vesluje. Stále říkal: „Je taková tma. Ummm, ummm. Je taková tma.“

Snažila se mu něco říci, ale on stále mumlal: „Je tma a zima.“ Vesloval. Tu jsem se podíval na ni a ona poklekla.

Řekl jsem: „Tetičko, vedla byste nás při modlitbě?“

¹⁷⁴ Řekla: „Ano, pane.“ Jenom ona, já a chlapec a Duch Svatý, jsme byli v té místnosti, nikdo více. Ta stará svatá se modlila. Ach! Když

mluvila k Němu, člověk věděl, že s Ním předtím mluvila. Ano, pane! Ona věděla, s kým mluví.

Ona řekla: „Pane, nevím, co se chystáš učinit,“ řekla, „ale všechno, co jsi řekl, se stalo.“ Ach! Jsem tak rád. Jsem tak rád, že On je týmž Ježíšem, který byl se svými svatými onehdy. On je stále tentýž Ježíš dnes.

¹⁷⁵ A já jsem se jí neptal, jakého je náboženství, zdali je baptistka, letniční atd. To mne nezajímalo. Jen jsem následoval Ducha Svatého a ona činila totéž. Chtěli jsme vědět, co se On chystá učinit. Tedy jsme poklekli a ona se začala modlit. Když skončila modlitbu, vstala a políbila ho na hlavu: „Bůh žehnej mému děťátku.“

A potom řekla: „Nu, pomodlil byste se vy, pane kazateli?“ Řekl jsem: „Ano, paní.“

A právě tehdy bylo asi půl deváté, možná tři čtvrtě na devět a já jsem byl od toho místa vzdálen dvě míle; a letadlo mělo odletět v sedm hodin a já jsem nevěděl, kdy se dostanu ven. Tedy jsem položil ruce přes jeho nohy.

¹⁷⁶ Řekl jsem: „Nebeský Otče, nerozumím tomu. Ty... Myslel jsem si před chvílí, že stihnu letadlo asi před půldruhou hodinou. Ty jsi neustále říkal: ‚Jdi,‘ a toto je jediná věc, kterou jsem zjistil. A ona řekla, že Ty... Viděla, jak přicházím. Jestliže to... jestliže to jsi byl Ty, Pane, potom nevím, co mám dělat, ale prostě vkládám svoje ruce na toho chlapce.“

On řekl: „Ach, maminko.“ Řekl: „Tady se rozsvěcuje světlo.“ A asi za pět minut seděl na posteli a ovinul ruce kolem své matky.

¹⁷⁷ Vyklouzl jsem ven a chytil taxík, běžel jsem do hotelu, abych si vzal svůj kufrík a přemýšlel jsem. Půjdu a počkám asi den nebo dva. Víte, jak bylo obtížné v té době po válce sehnat letadlo. Myslel jsem si tedy, že budu muset čekat dva, tři dny.

¹⁷⁸ Ujížděl jsem tedy v taxíku na letiště. Právě když jsem se tam dostal, on řekl: „Let číslo 196 do Louisville, Kentucky nyní startuje.“ Bůh zadržel to letadlo na místě kvůli mně. Ach, tak věřím!

¹⁷⁹ Asi po dvou letech jsem cestoval vlakem na shromáždění bratra Sharrita do Arizony. A tak, měl jsem tam potkat bratra Moorea. A tak, když jsem tam šel, zastavil jsem se v Memphisu. Vlak zastavil. Víte, jak to chodí, když jezdí vlaky na Západ, že zajíždí na točnu a přepíná se.

¹⁸⁰ A ty sendviče ve vlaku, oni chtějí asi šedesát pencí za kus a já je mohu koupit za deset, patnáct centů za kus - někde jinde. Tedy jsem počkal, až vlak zastavil, abych si obstaral nějaké sendviče. Chtěl jsem koupit plnou tašku hamburgerů a tam se pro mne chystala slavnost.

¹⁸¹ Tak jsem vyskočil z vlaku a rychle jsem běžel ke stánku s hamburgery a rozhlížel se. Vlak měl čekat ve stanici asi třicet minut. Tedy jsem vyrazil, abych si koupil hamburgery a slyšel jsem, jak někdo říká: „Haló, pane kazateli.“ Rozhlédl jsem se. Mládenec s malou červenou čapkou stál přede mnou a říkal: „Vy mne neznáte, že ne?“

Řekl jsem: „Myslím, že ne, synu.“

Přišel blíž a řekl: „Dobře se na mne podívejte.“

Řekl jsem: „Nu?“ Řekl jsem: „Opravdu myslím, že ne.“

On řekl: „Já vás znám.“ Řekl: „Vy jste pan kazatel Branham.“

Řekl jsem: „Ano, máte pravdu.“ Řekl jsem: „Byl jsi už někdy na mých shromážděních?“

On řekl: „Ne, pane.“ Řekl: „Pamatujete se, že jste jednoho rána přišel k nám domů, k mé mamince...?“

„Ach!“ Řekl jsem: „Nejsi to snad ty?“

¹⁸² On řekl: „Ano, jsem. Ano, jsem.“ On řekl: „Kazateli,“ řekl, „byl jsem uzdraven, jsem zdrav. A daří se mi dobře, ale nejen to, jsem nyní křesťanem. Chvála Pánu!“

*Shromáždili se všichni ve vrchním příbytku,
všichni se modlili v Jeho Jménu,
byli pokřtěni Duchem Svatým
a přišla moc pro službu;
Nuže, co On učinil tehdy pro ně,
učiní pro vás rovněž (Nejste rádi?),
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich.
Jedním z nich, jedním z nich,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich; Haleluja!
Jedním z nich, jsem jedním z nich.
Jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich.*

(Oni nejsou vzdělaní atd.):

*Tedy tito lidé si snad nejsou vědomi toho,
nebo se nechlubí světskou slávou,
dostalo se jim však Letnic,
byli pokřtěni ve Jménu Ježíše;
a zvěstují nyní v dál i v šíř,
že Jeho síla je stejná.
Jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich.
Jedním z nich, jsem jedním z nich,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním z nich
Haleluja!
Jedním z nich, jedním z nich.
Jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich.
Pojď můj bratře, hledej toto požehnání,
které očistí tvoje srdce od hříchu,
to rozezní radostné zvonky
a bude udržovat tvoji duši v plameni;
Ach, hoří to nyní v mém srdci,
ach, sláva Jeho Jménu,
jsem tak rád, že jsem...*

183 Nyní si podej ruce s někým vpředu, vzadu a kolem:

*Ach, jedním z nich, jedním z nich,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich. Haleluja!
Jedním z nich, jedním z nich,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich.
Jedním z nich, jedním z nich,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich;
Jedním z nich, jedním z nich,
jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich.
Jedním z nich, jedním z nich,*

*jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich. Haleluja!*

*Jedním z nich, jedním z nich,
Jsem tak rád, že mohu říci, že jsem jedním
z nich.*

Čím je ono staromódní náboženství? Kdysi dávno započalo a bylo potřísněno stále od těch dob Krví Ježíše Krista. Ach! Ach, jsem tak rád, že jsem pro evangelium. Ach, ano, příteli!

*Potřísněno krví, ano, potřísněno krví,
to evangelium Ducha Svatého je potřísněno krví,
krví učedníků (mučedníků po celou cestu)
kteří zemřeli pro pravdu,
to evangelium Ducha Svatého je potřísněno krví.*

184 Nuže, jaké je to evangelium? Vždyť to začalo o Letnicích, vidíte.

*Prvním, kdo zemřel pro tento plán Ducha
Svatého
byl Jan Křtitel (dostalo se mu toho v lůně
matčině, jak víte),
zemřel jako muž;
Potom přišel Pán Ježíš: ukřižovali Jej,
On kázal, že Duch spasí lidstvo od hříchu.
Potřísněno krví, ano, potřísněno krví,
to evangelium Ducha Svatého je potřísněno krví,
krev učedníků, kteří zemřeli pro pravdu,
to evangelium Ducha Svatého je potřísněno krví.*

(Nemůžete to organizovat, ach.)

*Zde jsou Petr a Pavel a Jan, teolog,
ti dali v oběť svoje životy, takže to Evangelium
mohlo zářit;
Smísili svoji krev s krví dávných proroků,
aby pravdivé Slovo Boží mohlo zářit.
Potřísněno krví, ano, potřísněno krví,
to evangelium Ducha Svatého je potřísněno krví,
krví učedníků, kteří zemřeli pro pravdu,*

*to evangelium Ducha Svatého je potřísněno krví.
Pod oltářem byly duše volající*

„Jak dlouho?“

*Aby Pán potrestal ty, kteří páchali zlo;
ale více je těch, kteří budou obětovat krev
pro to evangelium Ducha Svatého a jeho rudou
krev.*

*Potřísněno krví, ano, potřísněno krví,
to evangelium Ducha Svatého je potřísněno krví,
krví učedníků, kteří zemřeli pro pravdu,
to evangelium Ducha Svatého je potřísněno krví.*

¹⁸⁵ Nuže, od doby Letnic a mučedníků Letnic tam v Církvi efezské, v Pergamu, v Tyatire, v Sarde, v Efezské... nebo ve Filadelfské nebo v Laodicejské církvi... A nyní, co by se mělo stát? Jak říká Bible, všechno se splní a tato šelma vznikne ve Spojených Státech.

¹⁸⁶ Vzpomínáte si na vidění, které se zde četlo v roce 1933? Chystal jsem se... Kostel nebyl tehdy ještě ani vybudován. Nevěděl jsem, co je to vidění; říkal jsem o tom, že jsem byl v transu. Byl jsem pouhým mladým baptistickým kazatelem a byli jsme... Po celý svůj život jsem měl tato vidění a žádám každého, aby vstal a řekl, zda některé z nich se vůbec kdy nesplnilo. Nuže, nebylo tomu tak. Nemůže to být, vidíte? Nebude to jinak.

¹⁸⁷ A tedy, když jsem začínal v nedělní škole, upadl jsem do transu. Měli jsme to tehdy zde ve starém zednářském domě u Charlieho Kerna, v jeho domově - malá skupinka nás byla. A já jsem viděl prezidenta Roosevelta, jak vede svět do světové války. Předpověď!

¹⁸⁸ Řekl jsem: „A jsou tři ismy: nacismus a fašismus a komunismus,“ a já jsem řekl... (Kolik vás zde si vzpomene?) Řekl jsem: „Dávejte si pozor na komunismus. To všechno uzraje v něm.“ Řekl jsem: „Etiopie - Mussolini vpadne do Etiopie, ale padne.“ A řekl jsem: „Nakonec se dostaneme do války s Německem. Ale,“ Řekl jsem: „Německo bude opevněno ve velké hromadě betonu“ - jedenáct let předtím, než byla vybudována Maginotova linie. Jedenáct let.

¹⁸⁹ Řekl jsem: „Potom po válce... My ji nakonec vyhraje. A až bude po válce, stane se, že vědci vyvinou velké věci.“ A řekl jsem: „Když se to stane, vyrobí automobil a automobily se budou stále měnit

ve tvaru.“ Víte, jak auta vypadala v roce 1933. Nuže, řekl jsem: „Budou vypadat jako vejce. Neboť jsem viděl na dálnici, na velké dálnici auto, které nemělo žádný volant. Bylo ovládáno silou.“ Nyní je to tak.

190 Řekl jsem: „Během té doby... Nuže, nyní ženy smějí konečně volit a ženy konečně zvolí...“ Řekl jsem: „Tento národ je ženským národem, je vyznačen ženou. Je ženou, jak bylo kdysi dávno prorokováno; a číslo třináct všude v proroctví.“ A řekl jsem: „Je země ženskou. Oni zde mají svobodu a budou tu zemi ruinit. Ona je ničitelkou světa.“

191 A Roy, dostal jsem tvoje dopisy o tom, o té velké ženě... Každý zločin... který zde byl ve Spojených státech spáchán, vždy za ním byla žena. To je skutečně pravda. To jsou nemravné ženy, vidíte.

192 Nuže, tedy jsem řekl: „To se stane v této době, že budou ženy smět hlasovat a zvolí si nepravou osobu. (Tak se i stalo během posledních voleb. To souhlasí). Ta osoba začne se vzmáhat. V tom čase se stane, že velká žena povstane ve Spojených státech. Bude nádherně oděna.“ A poznamenal jsem v závorkách, že to je snad katolická církev, vidíte?

193 „Ta se chopí vlády a moci, přemůže ostatní ve Spojených státech. Bude na pohled krásná, ale bude tak krutá, jak je jen možno.“

194 Řekl jsem: „Potom jsem se opět podíval a viděl jsem, že Spojené státy jsou rozmetány na kusy. Nezůstalo tam nic.“

195 A potom jsem předpověděl. Nuže... to bylo „Tak praví Pán.“ A pomyslete! Pět z těch sedmi proroctví se již splnilo. Církev zvítězí, katolická církev a nastane doba konečná.

196 A řekl jsem: „Viděl jsem... vypadalo to jako pahýly, které byly v plamenech, skály rozmetané a celé Spojené státy vypadaly jako pustá země, jak jsem mohl dohlédnout z místa, kde jsem stál.“ A řekl jsem: „Předpovídám z hlediska toho, jak se všechno vyvíjí, bude to mezi rokem 1933 a 1977 a bude velice obtížné dostat se skrze to.“

Matouš 24,22; Marek 13,20; Lukáš 12,32

197 Sedíme na sudu s prachem, přátelé. Všechno je připraveno. Ach, ale náš drahý nebeský Otec, jenž slíbil... Kdo to slíboval! Není to podivuhodné být služebníkem Kristovým? Všechny věci On slíbil! A pomyslete! Máme výsadu, že v pravdě žijeme zde. On žije nyní s námi, zná tajemství každého srdce, ví všechno o nás, o plamenu, který hoří v našich srdcích, ví všechno o nás, miluje nás.

Matouš 25,6

198 A nejste rádi, že jsme zde dnes večer, naše menšinová skupina, která zachovává víru? Neboť to bylo Jeho přikázání: „Neboj se ó maličké stádce. Neboť se zalíbilo Otci vašemu dáti vám království. A byt nebylo ukráceno toto dílo, nebylo by spaseno žádné tělo.“

199 Vidíte, jsme opravdu u konce. Letničnící zchladli, zvlažněli, vypadli z úst Božích; jen malinká skupinka zůstala zde, jen několik. Ale pro tuto platí: „Hleď, Ženich přichází.“

1Mojž. 45,1.3

200 A když to tak bude, každé z těchto bdění, každé bdění z těchto bdění... Pamatujte si, že je sedm bdění. A my jsme opravdu v tomto posledním bdění. Ale každá z těch panen pozpátku vstala. Amen! Ach, co to bylo? Tentýž Duch Svatý.

Ezechiel 13,6

201 Tedy, když církev odejde ve... Tak, jako jsme učinili v neděli večer, Josef se dal poznat Izraeli, svým bratřím. Propustil svoji nevěstu, všechny a poslal je zpět do paláce. A stál samotný se Židy a řekl: „Já jsem Josef, váš bratr.“

To jest všechno zaznamenáno v Písmu, kde je řečeno, že ustanoví den kvílení a každý dům bude kvílití obzvláštěně.

Ezechiel 13,6; Jan 19,37; 1Mojž. 50,20

202 Řeknou: „Odkud máš tyto jizvy,“ řekne, „na ruku... na tvých rukou?“

Řekne: „V domě mých přátel.“

„Uzří, v koho jsou bodli.“ Zde stojí On, Josef.

203 On řekl: „Nečiňte...“ Jako Josef řekl: „Nehněvejte se na sebe, neboť Bůh to učinil, aby zachoval život.“ Co? Život církve, pohanů, pro Jeho Jméno, lidé z pohanů.

Ach, jsme na konci, moji bratři. Jsme zde! Požehnáno budiž Jméno Páně. Zaspívejme si tuto pěknou starou píseň jako Letničnící bratři a sestry společně.

Nuže, říkáte: „Nuže, jsem baptista.“ Ale jestliže jste dostali letničnící požehnání, jste letničnící. V pořádku. V pořádku.

*Buď žehnán svazek ten,
jenž v Kristu víže nás
a kruh náš zůstaň sjednocen,*

jak v nebi bude zas.

Nyní poslouchejte, přátelé. Jestliže je někdo mezi vámi, kdo je na konci své životní cesty, že trochu trpkosti se dostalo do jeho srdce, poslyšte mne. Zbavte se toho nyní. Zbavte se toho... nedovoluj si, aby něco...

